

Repertoriumnummer

2020/

Datum van uitspraak

16 november 2020

Rolnummer

2020/BA/3

Uitgifte

Uitgereikt aan

op
€
JGR

Arbeidshof Antwerpen

Afdeling Antwerpen

Kamer 8

Arrest

Me Ad1, advocaat,
in haar hoedanigheid van bewindvoerder over de goederen van de h. X1 en Mevr. X2,
met als raadsman Me Ad2, advocaat, die pleit.

Het hoger beroep is gericht tegen de beschikking van 2 september 2020 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout.

Het arbeidshof past de wet van 15 juni 1935 op het gebruik der talen in gerechtszaken toe.

1. PROCEDUREVOORGAANDEN

Me Ad1, handelend in haar hoedanigheid van bewindvoerder over de goederen van de h. X1 en diens echtgenote, Mevr. X2, werd bij vonnis van 17 maart 2020 van het Vredegerecht van het eerste kanton Turnhout gemachtigd om voor en namens de beschermde personen een verzoekschrift neer te leggen bij de bevoegde arbeidsrechtbank met het oog op het bekomen van een collectieve schuldenregeling (stuk 3 dossier bewindvoerder).

Me Ad1 diende in haar hoedanigheid van bewindvoerder over de goederen van de h. X1 en Mevr. X2, op 28 augustus 2020 op de griffie van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout, een verzoek in tot het bekomen van een collectieve schuldenregeling.

Bij beschikking van 2 september 2020 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout, werd het verzoek ontoelaatbaar verklaard.

Tegen deze beschikking gaat Me Ad1, handelend in haar hoedanigheid van bewindvoerder over de goederen van de h. X1 en Mevr. X2, in hoger beroep met verzoekschrift, ontvangen ter griffie van dit arbeidshof op 1 oktober 2020.

2. EISEN IN HOGER BEROEP

De vordering van Me Ad1, handelend in haar hoedanigheid van bewindvoerder over de goederen van de h. X1 en Mevr. X2, strekt ertoe:

“Akte te verlenen aan verzoekster van het door haar aangetekende hoger beroep;

Het hoger beroep ontvankelijk en gegrond te verklaren;

Derhalve de beschikking a quo te vernietigen en opnieuw wijzende, het verzoek tot collectieve schuldenregeling toelaatbaar en gegrond te verklaren en een schuldbemiddelaar, bij voorkeur Me Md., aan te stellen.

Kosten als naar recht.”

3. ONTVANKELIJKHEID

Het hoger beroep werd tijdig en met een naar de vorm regelmatige akte ingesteld, zodat het ontvankelijk is.

4. TEN GRONDE

Me Ad1, handelend in haar hoedanigheid van bewindvoerder over de goederen van de h. X1 en Mevr. X2, vordert om toegelaten te worden tot de collectieve schuldenregeling.

Overeenkomstig artikel 1675/2, eerste lid Ger.W. kan elke natuurlijk persoon die geen koopman is in de zin van artikel 1 Wetboek van Koophandel, indien hij niet in staat is om, op duurzame wijze, zijn opeisbare of nog te vervallen schulden te betalen en voor zover hij niet kennelijk zijn onvermogen heeft bewerkstelligd, bij de rechter een verzoek tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling indienen.

Bij bestreden beschikking van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout, van 2 september 2020 werd dit verzoek niet toelaatbaar verklaard op grond van de motivering dat de vennootschap S., waarvan de h. X1 en Mevr. X2 zaakvoerder zijn, in faling is en dit faillissement nog niet werd afgesloten.

4.1. Eenzijdige procedure

Vooreerst dient vastgesteld te worden dat Me Ad1, handelend in haar hoedanigheid van bewindvoerder over de goederen van de h. X1 en Mevr. X2, hoger beroep aantekent tegen een beschikking van ontoelaatbaarheid van 2 september 2020 die op eenzijdig verzoekschrift werd gewezen.

Het hoger beroep tegen een dergelijke beschikking moet ook op eenzijdig verzoekschrift gebeuren nu er geen andere partijen dan de verzoeker in het debat worden betrokken (B. WYLLEMAN en E. VAN ACKER, Praktische gids voor schuldbemiddelaars, Mechelen, Kluwer, 2013, nr. 31). Dit wordt bevestigd door artikel 1675/4, § 1 Ger.W. dat bepaalt dat de artikelen 1027 tot 1034 Ger.W. betreffende de procedure op eenzijdig verzoekschrift van toepassing zijn.

De huidige procedure dient dan ook behandeld te worden als een eenzijdige procedure.

4.2. Koopman/onderneming

Om toegelaten te worden tot de collectieve schuldenregeling, mag de natuurlijke persoon geen koopman meer zijn in de zin van artikel 1 Wetboek van Koophandel en indien hij vroeger koopman is geweest, kan het verzoek pas ingediend worden ten minste zes maanden na het stopzetten van zijn handel of, zo hij failliet werd verklaard, na de sluiting van het faillissement (artikel 1675/2 Ger.W.).

Bij artikel 254 van de wet van 15 april 2018 houdende hervorming van het ondernemingsrecht werd bepaald dat de begrippen "*handelaar*" of "*koopman*" in de zin van het Wetboek van koophandel in alle wetten dient verstaan te worden als "*onderneming*" in de zin van artikel I.1 van het Wetboek van economisch recht met ingang van 1 november 2018.

Bijgevolg moet het arbeidshof, voor de beoordeling van de toelaatbaarheidsvoorwaarden van de collectieve schuldenregeling, nagaan of de h. X1 en Mevr. X2 op het ogenblik van de aanvraag tot toelaatbaarheid tot de procedure collectieve schuldenregeling "*ondernemingen*" waren.

Krachtens artikel I.1, 1° van het Wetboek van economisch recht wordt onder het begrip "*onderneming*" verstaan:

"(a) iedere natuurlijke persoon die zelfstandig een beroepsactiviteit uitoefent;

(b) iedere rechtspersoon;

(c) iedere andere organisatie zonder rechtspersoonlijkheid."

Uit het op 28 augustus 2020 neergelegde verzoekschrift ter griffie van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout blijkt enerzijds dat de h. X1 en Mevr. X2 niet-statutaire zaakvoerders waren van S., opgericht op 26 april 2016, zodat de uitoefening van dit mandaat van zaakvoerder zou kunnen worden beschouwd als het "*uitoefenen van een zelfstandige activiteit door een natuurlijk persoon*" (zie Arbh. Antwerpen, afdeling Hasselt, 21 augustus 2019, AR 2019/BH/5, niet gepubliceerd).

Anderzijds blijkt dat S. failliet is verklaard op 15 januari 2019 terwijl het verzoekschrift collectieve schuldenregeling is neergelegd op 28 augustus 2020 zodat in huidig geschil de vraag moet worden gesteld of de h. X1 en Mevr. X2 in dit geval nog kunnen worden aanzien als natuurlijke personen die zelfstandig een beroepsactiviteit uitoefenen.

Het arbeidshof oordeelt als volgt.

Het gegeven op zich dat S. failliet is verklaard doet niets ter zake nu betrokkenen zaakvoerders waren van S. Er is geen sprake van een persoonlijk faillissement.

Ingevolge het faillissement van S. zijn de h. X1 en Mevr. X2 hun hoedanigheid van zaakvoerders verloren, zodat zij niet meer als "ondernemingen" kunnen gekwalificeerd worden. De wet vereist immers een effectieve uitvoering van een beroepsactiviteit.

De zaakvoerder van een vennootschap die sedert meer dan zes maanden failliet werd verklaard, is derhalve geen onderneming in de zin van het Wetboek van economische recht (P. MOINEAU, "Faillite des gérants et administrateurs de personnes morales: fugit irreparabile tempus", *JLMB* 2020, 210-221).

De bewindvoerder brengt ten overvloede tot bewijs hiervan de aangifte bij in de personenbelasting aanslagjaar 2020 over het inkomstenjaar 2019, waarin geen enkel inkomen of aftrekbare uitgave als zelfstandige of bedrijfsleider opgenomen is (stuk 22 dossier bewindvoerder).

Mevr. X2 heeft als arbeidster gewerkt in S2 van 21 februari 2019 tot eind 2019 als schoonmaakster (stuk 23 dossier bewindvoerder). Nadien is zij arbeidsongeschikt geworden en ontving zij een arbeidsongevallenvergoeding en thans ontvangt zij een invaliditeitsuitkering.

De h. X1 is arbeidsongeschikt als werknemer sinds 2 mei 2019, nadat hij betrokken was in een ongeval dat evenwel niet als een arbeidsongeval erkend werd (stuk 24 dossier bewindvoerder).

Het faillissement en de datum van stopzetting van hun statuut als zelfstandige en hun zelfstandige activiteit, dateren van 15 januari 2019, hetzij meer dan 6 maanden voorafgaand aan het neerleggen van het verzoekschrift tot collectieve schuldenregeling op 28 augustus 2020.

4.3. Besluit

Ingevolge het faillissement van S. zijn de h. X1 en Mevr. X2 geen onderneming meer in de zin van het Wetboek van economische recht.

De h. X1 en Mevr. X2 kunnen toegelaten worden tot de collectieve schuldenregeling.

BESLISSING

Het arbeidshof,

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond.

Vernietigt de beschikking van 2 september 2020 van de arbeidsrechtbank Antwerpen, afdeling Turnhout.

Opnieuw beslissend, verklaart het oorspronkelijk verzoek van Me Ad1 in haar hoedanigheid van bewindvoerder over de goederen van de h. X1 en Mevr. X2 tot het verkrijgen van een collectieve schuldenregeling, toelaatbaar.

Stelt aan als schuldbemiddelaar Me Md., advocaat.

Verzendt het dossier terug naar de arbeidsrechtbank van Antwerpen, afdeling Turnhout.

Stelt vast dat deze procedure tot op heden nog geen aanleiding heeft gegeven tot procedurekosten.

Aldus gewezen door:
de h. ..., raadsheer,

en uitgesproken door de voorzitter van de achtste kamer van het arbeidshof Antwerpen, afdeling Antwerpen, zitting houdend te Antwerpen in raadkamer van 16 november 2020 met bijstand van ..., griffier.